

**OPIS I ANALIZA
DZIAŁALNOŚCI IGNACEGO ŁUKASIEWICZA
PATRONA POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ
JAKO WYNAŁAZCY I FARMACEUTY**
-opracowano w związku ze zbliżającą się 200 rocznicą urodzin Ignacego Łukasiewicza

TEZA I – Ignacy Łukasiewicz – to genialny wynalazca.

Uprzejmie proszę zwrócić uwagę, że Ignacy Łukasiewicz był wielkim, genialnym wynalazcą, o czym świadczą między innymi następujące Jego dokonania – wynalazki :

- I. Pierwsza, pierwotnie na potrzeby farmaceutyczne, w świecie dokonana frakcjonowana destylacja ropy naftowej z zastosowaniem ługu przy pomocy własnoręcznie skonstruowanej instalacji do destylacji do postaci tzw. ‘ białej nafty ‘ w aptece u Piotra Mikolascha we Lwowie w 1852/ 53 roku.
- II. Uzyskanie pierwszego patentu w Urzędzie Patentowym w dniu 2 grudnia 1853 r. na „ wynalazek ropa naftowa na drodze chemicznej oczyszczona, że nadaje się do bezpośredniego użycia do celów technicznych,, Patent wspólny z Janem Zehem
- III. Uzyskanie drugiego patentu w Urzędzie Patentowym w dniu 23 grudnia 1853 r. „, na produkcję świec parafinowych z ropy naftowej „, Patent wspólny z Janem Zehem.
- IV. Wynalezienie (samodzielnie) pierwszego w świecie innowacyjnego zastosowania wydestylowanej „ białej nafty do celów oświetleniowych” i opracowanie kolejnego nowego wynalazku niezgłoszonego do Urzędu Patentowego tzw. „Lampy Łukasiewicza” przydatnej do oświetlania masowego w skali powszechnej – ogólnoswiatowej.

Cechami wynalazczymi **niechronionego patentami wynalazku Lampy Łukasiewicza** była substancja wykorzystywana do świecenia czyli nowość światowa , nafta jako tani środek do powszechnego oświetlenia. Sama Lampa Łukasiewicza wykonana z pomocą słynnego lwowskiego blacharza Bratkowskiego wprowadzała następujące rozwiązania techniczne, które to charakteryzują niżej wymienione cechy wynalazcze:

1. Pierścień środkowy z licznymi symetrycznie umieszczonymi otworami na dopływ zimnego powietrza dookoła palnika, powodującymi ciągle chłodzenie niżej położonego zbiorniczka nafty przez napływające z zewnątrz powietrze do palnika, co zapobiega przegrzaniu i wybuchowi nafty zgromadzonej w niżej usytuowanym zbiorniczku nafty w lampie.
2. Umieszczenie w górnej części nad szklaną rurą osłaniającą płomień lampy od wiatru – drugiego metalowego pierścienia z wieloma otworami symetrycznie umieszczonymi po obwodzie, co powodowało, że powietrze dopływające otworami z dolnego pierścienia przepływało do środka lampy do płomienia i następnie środkiem lampy do otworów górnego pierścienia nie kopnąc osłony ze szkła ani nie nagrzewając tej osłony.
3. Wyjątkowa łatwość eksploatacji i czyszczenia lampy poprzez łatwy szybki demontaż górnego pierścienia lampy i osłony szklanej w ciągu kilku sekund-minuty dla celów eksploatacyjnych.
4. Cecha i nowość zasadnicza to ta, że Lampa Łukasiewicza miała **moc świetlną odpowiadającą mocy świetlnej 10 – 15 świec**, co pozwoliło w dniu 30 marca 1853r. na pierwsze w świecie oświetlenie lampami naftowymi apteki Piotra Mikolascha we Lwowie. Dzięki temu apteka Piotra Mikolascha była pierwszą apteką w Europie i świecie , która z racji pełnego oświetlenia kilkoma lampami naftowymi z niedrogą naftą mogła w porze nocnej wydawać leki w pełnym zakresie. Szpital Główny tzw. „U Pijarów” we Lwowie był z kolei pierwszym w świecie budynkiem użyteczności publicznej oświetlonym Lampami Łukasiewicza, w którym w dniu 31 lipca 1853 roku dokonano pierwszej w świecie nocnej operacji ratującej życie pacjenta.

Cecha dotycząca wielkiej mocy świetlnej Lampy Łukasiewicza 10 do 15 razy większej w porównaniu do używanych niebezpiecznych świec łojowych została aktualnie zapisana na stronie Krakowskiego Instytutu Nafty im. Ignacego Łukasiewicza . Cecha ta spowodowała również, że dostawcy ropy naftowej ze Lwowa przekazali natychmiast swą wiedzę o niespotykanym oświetleniowym wynalazku do Wiednia i Berlina. W efekcie spowodowało to w ciągu kilku,

kilkunastu lat wielomilionową produkcję lamp naftowych przeznaczonych do powszechnego użytku w obiektach użyteczności publicznej, dworcach, szkołach, uczelniach, szpitalach, mieszkaniach itp. Przed wszystkim jednak pojawienie się lampy naftowej w milionach niezamożnych i średniozamożnych domów mieszkańców Polski, Europy i innych regionów świata przyczyniło się do powszechnego postępu w edukacji i do wielkiego zwiększenia dostępności do literatury, książki naukowej i nauki.

5. Kolejny lampa naftowa uliczna została zastosowana przez Ignacego Łukasiewicza jako lampa przy drogowa również po raz pierwszy na świecie w 1854 roku w Gorlicach. To zastosowanie taniej ropy naftowej do oświetlenia dróg, ulic w miastach zwiększało powszechne bezpieczeństwo mieszkańców. Uliczna lampa Łukasiewicza do dziś jest eksponowana w historycznym miejscu w Gorlicach jako pierwsza w świecie lampa uliczna tego typu.

V. Wyjątkowym, wybitnym i zasługującym na szczególną uwagę wynalazkiem I. Łukasiewicza była budowa i uruchomienie pierwszej w świecie rafinerii ropy naftowej, zwanej wówczas destylarnią we wsi Ułaszowice (rok budowy-1856). Kolejne rafinerie powstały w Kłęczanach (rok budowy-1857r.), Polance (rok budowy- 1861 r.), Chorkówce (rok budowy- 1865 r.), gdzie produkowano najczystsza w Europie naftę. Rafinerie te stanowiły w owym czasie, pod względem skali postępu i trudności, przedsięwzięcia na miarę obecnie pracujących rafinerii w Płocku czy Gdańsku. Współczesne rafinerie budują tysiące pracowników, setki inżynierów, kilkuset projektantów technologii i setki projektantów konstrukcji. Współcześni budowniczowie rafinerii korzystają z wielkich biur projektowych, z kilkudziesięciu lat doświadczeń, patentów, gotowych projektów konstrukcji i gotowych technologii przeróbki chemicznej i rafinacji ropy. Ignacy Łukasiewicz przy budowie własnych i pierwszych w świecie rafinerii ropy naftowej był całkowicie samodzielnym jednocześnie wynalazcą technologicznym, wynalazcą chemikiem, wynalazcą projektantem tworzącym całkowicie nowe pierwszy raz w świecie konstrukcje do rafinacji, technologicznym wynalazcą i producentem wynalazcą nowych konstrukcji i instalacji w jednej osobie. Był genialnym projektantem i genialnym producentem pierwszych wdrożonych w świecie rafinerii ropy.

Zatem wdrażając niezwykle skutecznie wszystkie swoje nowatorskie rozwiązania wynalazcze był Ignacy Łukasiewicz GENIALNYM WYNALAZCĄ i prekursorem – twórcą nowoczesnego światowego przemysłu petrochemicznego, który spowodował w przyszłości największą rewolucję przemysłową świata.

O wybitnej innowacyjności i nowoczesności wybudowanej samodzielnie przez Ignacego Łukasiewicza, według własnych projektów i wynalazków rafinerii w Chorkówce świadczy fakt, że rafinerię tę odwiedzali w latach 60-tych XIX wieku najwybitniejsi w tej dziedzinie tj. austriacki rafiner Wagemann oraz delegacja amerykańskich przedstawicieli przemysłu rafineryjnego w celu uzyskania wiedzy o sposobach najlepszej i najnowocześniejszej metody rafinacji ropy z użyciem związków chemicznych. Amerykanie w owym czasie mieli poważne problemy z uzyskaniem z ropy naftowej czystych frakcji nafty i innych substancji.

Wybitni wynalazcy, genialni wynalazcy to ci, których wynalazki miały kolosalny i dalekosiężny wpływ na rozwój ludzkości, poprawę bytu społeczeństw.

W historii światła i oświetlenia ważne etapy to ogień, łuczywo, kaganek oliwny, świece z wosku, lampy oliwne, soczewka (Chiny 940 r.n.e.), oświetlenie b. drogim gazem koksowym – Londyn 1809 rok, Paryż-1819r. Dopiero wynalazki Ignacego Łukasiewicza nafta dla celów oświetleniowych i lampa naftowa I. Łukasiewicza spowodowały rewolucję oświetleniową umożliwiającą produkcję taniej ropy, produkcję milionów lamp naftowych oświetlających, dworce, szpitale, uczelnie, laboratoria, fabryki, szkoły i miliony mieszkań i siedzib ludzkich. Oświetlenie lampami naftowymi było dominującym codziennym oświetleniem ludzkości przez blisko 100 lat od II połowy XIX wieku aż do końca I połowy XX wieku i pewnym jest, że w tym czasie wszyscy laureaci nagrody Nobla korzystali z wynalazku Ignacego Łukasiewicza, tak jak miliony mieszkańców całego świata, co spowodowało niebywały rozwój przemysłu, nauki i kultury oraz poprawę warunków życia.

Aktualne jest pytanie i konieczne są badania naukowe: na ile tanie, stosowane blisko 100 lat, powszechne oświetlenie naftą i lampami naftowymi milionów siedzib ludzkich, dzięki pracy i twórczości Ignacego Łukasiewicza, będące przyczyną powszechnego dostępu milionów ludzi do ówczesnej kultury i literatury narodowej (np. w Polsce to utwory Sienkiewicza, Mickiewicza, Słowackiego ...) spowodowało i wzmacniało nurty odrodzenia narodowego wielu narodów w skali Europy i świata, co w dłuższym okresie czasu skutkowało szybszym wzrostem świadomości narodowej i dalej powstaniem wielu nowych państw tkwiących dotychczas w niewoli lub w zależności od innych?. Taki był prawdopodobnie również zamiar oświatowy i cel działań wynalazczych i patriotycznych Ignacego Łukasiewicza.

Dopiero kolejny wielki wynalazek o porównywalnej skali -autorstwa Thomasa Alva Edisona z 1879 roku żarówka z węglowym żarnikiem zastosowany masowo od 1930 roku, po wyprodukowaniu żarówek z dwuskrotnym żarnikiem, wprowadził nową erę światła elektrycznego powszechnego po elektryfikacji miast i wsi, która nastąpiła w latach 40 i 50- tych XX wieku.

TEZA II - Ignacy Łukasiewicz to wybitny farmaceuta

Ignacy Łukasiewicz był wybitnym człowiekiem i wybitnym farmaceutą . By poznać Jego zasługi jako farmaceuty należy przypomnieć poniższe ważne fakty z Jego życia, z czasu gdy był farmaceutą :

1. Naukę zawodu aptekarskiego rozpoczął jako uczeń aptekarski w 1836r. w aptece Antoniego Swobody w Łańcucie. Po 4- latach nauki w 1840r. zdał pomyślnie egzamin przed gremium Obwodowym w Rzeszowie i rozpoczął pracę jako pomocnik aptekarski.
2. W 1841r. kontynuował pracę w aptece obwodowej E. Hubla w Rzeszowie. Jego współpracownik, magister farmacji Jan Roys, wspominał Go jako „człowieka dobrego serca.., małomównego, nieustępliwego i niesłuchanie pracowitego”.
3. Za działalność patriotyczną skazany został na 2 lata więzienia a w sierpniu 1848r. (po wyjściu z więzienia) został przyjęty do lwowskiej apteki Piotra Mikolascha. Tu wykonywał prace aptekarskie, analizy i badania . Prowadził też wyjątkowy „manuskrypt „, zeszyt zawierający 274 strony w tym ok. 180 stron własnoręcznych napisanych przez Ignacego Łukasiewicza nowoczesnych kompozycji , recept, przepisów farmaceutycznych , metod badań, zasad i sposobów stosowania nowych leków (Manuskrypt Ignacego Łukasiewicza zakupiony został przez Uniwersytet Jagielloński do celów muzealnych- historii farmacji).
4. W latach 1850-1852 za poręczeniem Piotra Mikolascha za własne, zaoszczędzone pieniądze odbył studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Jeden z kolegów I. Łukasiewicza - Wł. Anczyc tak pisał „...poznaliśmy go (Łukasiewicza) jako jednego z najzdolniejszych i najpilniejszych uczniów i najlepszego kolegę ... w ostatniej potrzebie kolega kolegę ratował ...był najpierwszym w tym względzie i ostatnim groszem dzielił się z potrzebującym”. Do tego stopnia wspierał finansowo kolegów, że zabrakło Mu środków na dokończenie studiów i musiał podjąć dodatkową pracę przerywając na krótko studia.
5. W letnim semestrze 1852r. Łukasiewicz wysłuchał wykładów na Uniwersytecie Wiedeńskim, gdzie zdał egzamin końcowy z wynikiem dobrym, uzyskując stopień magistra farmacji.
6. Po powrocie ze studiów w aptece Piotra Mikolascha próbował wyprodukować lek włoski Oleum Petrae destylując z Janem Zehem ropę naftową, ale uzyskał naftę, którą wykorzystał w lampie własnego pomysłu (Lampie Łukasiewicza) jako źródło światła.
7. 30 marca 1853r. apteka Piotra Mikolascha „ Pod Żółtą Gwiazdą” we Lwowie jako pierwsza na świecie została oświetlona lampami naftowymi I. Łukasiewicza, a 31 lipca 1853 roku lampy te Łukasiewicz przewiózł do szpitala gdzie wykorzystano je do przeprowadzenia pierwszej w świecie nocnej operacji ratującej życie w Szpitalu Głównym we Lwowie zwanym „u Pijarów”. Informacja o tym wydarzeniu odbiła się wielkim echem w Europie.
8. W latach 1853-54 dzierżawił aptekę w Gorlicach .Tu jako aptekarz pełnił funkcję analityka, toksykologa i egzaminatora . **Jako aptekarz w 1855 r. w Gorlicach podczas epidemii cholery z poświęceniem i oddaniem, z narażeniem własnego życia leczył chorych bez względu na ich stan majątkowy i wyznanie, zaś biednych za darmo.** O tym jak był wyróżniającym i wybitnym farmaceutą niech świadczy opisany fakt , że gdy miał opuścić

Gorlice przedstawiciele społeczności żydowskiej prosili, aby pozostał oferując pokrycie kosztów dzierżawy Jego apteki.

9. W roku 1857 Ignacy Łukasiewicz przejął w dzierżawę aptekę w Jaśle, a w 1858/59 uzyskał koncesję na aptekę w Brzostku. Według istniejących do dzisiaj spisów dokonywanych przy sprzedaży i przejęciu w/w aptek, zauważa się, że były to apteki jedne z najlepiej i najnowocześnie w regionie wyposażonych w aparaturę i wyposażenie farmaceutyczne. Istniejąca do dzisiaj wycena samej aparatury i wyposażenia apteki w Brzostku dawała wartość porównywalną z wartością niejednej całej apteki.

Fakty potwierdzające, że Ignacy Łukasiewicz jako wybitny farmaceuta doceniany był przez środowiska farmaceutów :

- a) Rada Miejska Jasła w miejscowości, gdzie Ignacy Łukasiewicz farmaceuta prowadził aptekę w uznaniu jego zasług dla miasta wręczyła mu w dniu 12.06.1861 r. **jako jasielskiemu farmaceucie dyplom honorowego obywatela** w którym czytamy:

„Wielmożnemu Imci Panu Ignacemu Łukasiewiczowi, Gmina miasta Jasła zważywszy, iż Pan przez czas zamieszkiwania swego w mieście naszym wzywany niejednokrotnie do udziału w rozmaitych sprawach naszych, zawsze z wzorową gorliwością i obywatelskim poświęceniem gotów był odpowiadać położonemu węż zaufaniu (...) **chcąc tedy uczcić zasługi Pana nadajemy mu niniejszym DYPLOM HONOROWEGO OBYWATELA miasta Jasła** (12.06.1861 r.)”.

Pozostaje pytanie czy znamy w naszej historii wielu farmaceutów z taką godnością?.

- b) **Ufundowany przez Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne w 1967 roku na Walnym Zgromadzeniu w Lublinie medal z brązu z napisem „De pharmacia bene meritis”** (dobrze zasłużonym dla farmacji) z **popiersiem wybitnego farmaceuty Ignacego Łukasiewicza**, a na awersie, symbolem aptekarskiego węża i napisem „Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne”. Medal zgodnie z uchwałą przeznaczony jest dla członków PTF, którzy w szczególny sposób swoim działaniem zwiększyli autorytet farmacji polskiej i międzynarodowej.
- c) Na akcie erekcyjnym budowy pomnika Ignacego Łukasiewicza podpisanym w dniu 30 września 1928 roku w Krośnie przez kilkadziesiąt ważnych osobistości życia społecznego i gospodarczego z Polski podpisała się również delegacja polskich farmaceutów, którzy złożyli podpisy dopisawszy na w/w akcie : **„NAJWIĘKSZEMU POLSKIEMU APTEKARZOWI”**.
- d) 23 października 1932r., w dniu odsłonięcia pomnika Ignacego Łukasiewicza w Krośnie brały udział, obok licznych mieszkańców, przedstawiciele rządu polskiego, również **przedstawiciele czeskich i jugosłowiańskich farmaceutów** .
- e) 22 września 1972 roku z okazji 150 rocznicy urodzin Ignacego Łukasiewicza Zakład Historii Nauki i Techniki Polskiej Akademii Nauk, Akademia Górniczo Hutnicza w Krakowie oraz **Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne** zorganizowały uroczystą sesję naukową poświęconą Ignacemu Łukasiewiczowi.
- f) Fakty (z książki pt. „Życie i działalność Ignacego Łukasiewicza” autorstwa prof. Włodzimierza Bonusiaka byłego Rektora UR) cyt. : „Udzielał (I. Łukasiewicz) protekcji i pomocy finansowej chłopskim synom, **stałe leczył chłopów w swojej okolicy za darmo (np. w czasie epidemii cholery w 1873 roku)**”, tak więc nawet po zaprzestaniu uprawiania zawodu farmaceuty Łukasiewicz do końca swojego życia w Chorkówce, leczył z własnych środków niezamożnych ludzi kontynuując bezinteresownie swój wyuczony zawód farmaceuty .
- g) W 2003r.w ramach obchodów **Roku Ignacego Łukasiewicza Sekcje Historii Farmacji, Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego Oddz. w Krakowie i Muzeum Farmacji CM Uniwersytetu Jagiellońskiego** zorganizowały w dniach 5-8 czerwca w Niedzicy **XII Sympozjum Historii Farmacji**.
- h) W roku śmierci Ignacego Łukasiewicza 1882 **Galicyjskie Towarzystwo Aptekarskie** skierowało list otwarty m. innymi do czasopism o treści:

„Szanowny Panie Redaktorze

Ze zgonem ś. p. Ignacego Łukasiewicza , magistra farmacji, właściciela dóbr i posła na Sejm, utracił kraj jednego z najlepszych swych synów, uraciła farmacya byłego umiejętnego i gorliwego pracownika, Galicyjskie Towarzystwo Aptekarskie zaś, członka honorowego i darczyńcę. Laboratorium i zbiory farmaceutyczne we Lwowie , Jego to ofiarności zawdzięczają także w części fundusz swój zakładowy, złożony z rąk ś. p. Łukasiewicza przed 12 laty, wówczas gdy zawodowi naftowemu się był oddał. Czynem tym stwierdził On o ciągłość przynależności swej do farmacji, pomimo zaprzestania praktycznej w zawodzie pracy.”

i) Ignacy Łukasiewicz otrzymał członkostwa honorowe m. innymi:

- 1869r. Towarzystwo Aptekarskie we Lwowie
Galicyjskie Towarzystwo Aptekarskie
- 1880r. Towarzystwo Lekarzy Galicyjskich
- 1869r. Bratnia Pomoc studentów Akademii Rolniczej w Pruszkowie na Śląsku
- 1881r. Bratnia Pomoc studentów Politechniki Lwowskiej.

i) W roku po powołaniu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza w 1974 roku Uczelnia w darze od **Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego** dostaje obraz **Patrona Ignacego Łukasiewicza** wiszący w Sali Senatu PRz.

Przedstawione dodatkowo powyżej fakty z życia, dokonania i zasługi naszego Patrona Ignacego Łukasiewicza udowadniają ponad wszelką wątpliwość nieprzemijającą wielkość dzieł Jego życia. **Wnioskuje zatem by we WSTĘPIE w nowym Statucie Politechniki Rzeszowskiej zapisać określenia jakich godny jest wielki Patron Politechniki Rzeszowskiej - Ignacy Łukasiewicz.**

1. **Genialny Wynalazca**
2. **Wybitny Farmaceuta**
3. **Wielce zasłużony filantrop i działacz społeczny**
4. **Patriotyczny działacz niepodległościowy**

O wielkim dziele , zasługach i genialnych osiągnięciach wynalazczych i wdrożeniowych Ignacego Łukasiewicza docenionych również przez współczesne gremia naukowców i działaczy społecznych oraz politycznych uzasadniających zaproponowane powyżej sformułowania o Patronie Politechniki Rzeszowskiej Ignacym Łukasiewiczem we wstępie do nowego Statutu opisującym Patrona Politechniki niech zaświadczą kolejne poniższe fakty:

1. Z okazji **jubileuszu 25 -lecia powstania przemysłu naftowego w Polsce i na świecie w roku 1878 ponad 80- ciu wybitnych gości z kraju i zagranicy wręczyło Ignacemu Łukasiewiczowi wykonany ze złota medal** jako podziękowanie za Jego wynalazki i wkład w światowy rozwój przemysłu petrochemicznego i w poprawę warunków życia mieszkańców kraju i regionu.

2. **Na I Kongresie Nauki Polskiej w Warszawie** w roku 1951 podczas obrad najwybitniejszych ówczesnych przedstawicieli nauki polskiej eksponowano osiągnięcia i obrazy sześciu największych polskich uczonych, w gronie których Ignacy Łukasiewicz znalazł się obok Marii Skłodowskiej-Curie, Mikołaja Kopernika , Stanisława Stasica.

3. **Utworzenie w 2015 roku „Programu stypendialnego im. Ignacego Łukasiewicza”** przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla studentów z wielu krajów zagranicznych. Program realizowany jest wzorem czynów Ignacego Łukasiewicza , który finansował studia wielu synom z chłopskich rodzin na Podkarpaciu i w Małopolsce.

4. **Utworzenie w 2015 roku „Sieci Badawczej Łukasiewicz”** trzeciej największej w Europie sieci badawczej z 32 czołowymi polskimi instytucjami badawczymi, do której przystąpiły oddając hołd pamięci Ignacemu Łukasiewiczowi takie Firmy jak: Airbus, General Electric, KGHM Polska

Miedz S.A., Grupa Azoty S.A., KUKA Roboter GmbH, PKN Orlen, Solaris Optics S.A., PZL Mielec, ABB itd.

5. Politechnika Rzeszowska w okresie kadencji Rektorów prof. Kazimierza Oczosia i prof. Stanisława Kusia chcąc uczcić Patrona, realizując w latach 1995- 1999 inwestycję Zespołu Sal Wykładowych Politechniki Rzeszowskiej zleciła zaprojektowanie reprezentacyjnego skweru (arch. Roman Orlewski z Rzeszowa) i jego wykonanie z przeznaczeniem na budowę pomnika Patrona. Pomnik autorstwa rzeźbiarza Włodzimierza Kandafera z Iwonicza Zdroju został odsłonięty 22 czerwca 2001 roku.

Proszę o zwrócenie uwagi na fakt, że corocznie w naszej Uczelni zgłaszano kilkadziesiąt zgłoszeń patentowych, na które to Politechnika Rzeszowska uzyskała kilkaset patentów. Każdy autor patentu to też „wynałazca” , jak określono Ignacego Łukasiewicza we wstępie do projektu Statutu. Konieczność rozróżnienia skali twórczości wynalazczej w odniesieniu do Patrona jest tu więcej niż oczywista.

Opracował: rzecznik patentowy nr 2507 Janusz Bury (były kanclerz PRz)

Rzeszów 26.03.2021r.

Do opracowania wykorzystano
następujące publikacje:

1. Józef Zbigniew Sozański „Ignacy Łukasiewicz 1822-1882 Życie , dzieło i pamięć”
2. Dawid Drożen SSE „Życie i działalność Ignacego Łukasiewicza”
3. Włodzimierz Bonusiak „Życie i działalność Ignacego Łukasiewicza”
4. Piotr Franaszek, Paweł Grata, Anna Kozicka-Kołaczkowska, Mariusz Ruszel, Grzegorz Zamoyski „A Prometheus on a Human Scale- Ignacy Łukasiewicz”
5. Ks. Józef Bukowiec „ Ignacy Łukasiewicz Człowiek, Patriotą, Katolik”(wykaz Szkół im. Ignacego Łukasiewicza)
6. Kazimierz Oczos „Politechnika Rzeszowska 1951-2001”
7. Fundacja Panteon Narodowy „Ignacy Łukasiewicz (1822-1882)